

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Čertotín a Bělotín

1. čtení: Iz 55,1-11 2. čtení: 1 Jan 5,1-9

Ev.: Mk 1,6b-11

Iz 12 Budete vážit vodu s radostí z pramenů spásy.

Kapka rosy z Božího slova: Ježíš se nechává pokřtít od Jana v Jordánu. On sám jistě křest nepotřebuje. Předznamenává tím ale svátost naší spásy a také dává najevo, že nám chce být podoben skutečně ve všem kromě hříchu.

Při svátku Křtu Páně

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, dnešní svátek, který ukončuje dobu vánoční, nás vede k představám, jak to asi mohlo tenkrát vypadat, když Pán přišel k Jordánu, aby se nechal od Jana pokřtít. Z evangelií se dovídáme o tom, jak Jan Křtitel vypadal, že měl *kolem boků kožený pás*, nosil *oděv z velbloudí srsti*. Můžeme si domyslet, že jako muž žijící na poušti a prorocky o samotě, měl tvář, v níž se odrážela tma pouštní noci, do které však jasně zářily dvě nejjasnější hvězdy – pronikavé Janovy oči. Tělo musel mít vysušené náročným životním stylem a posty. *Živil se kobyčkami a medem divokých včel*. Z pozdější zprávy o tom, že neměl strach kritizovat i hříšný život vladaře Heroda a napomínal celníky

i vojáky, poznáváme, že byl plný horlivosti pro Boží zákon. Evangelista Lukáš zmiňuje jeho plamennou řeč: *Zmijí plemeno! Kdo vám ukázal, jak uniknout před trestem, který už hrozí? Přinášejte tedy plody na důkaz polepšení. Nezačínajte si zase namlouvat: „Náš otec je Abrahám!“ Pravím vám: Bůh může oživit tyhle kameny a udělat z nich děti Abrahámovy. Sekera je už nasazena na kořen stromu; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a spálen.*

K Jordánu přichází Ježíš, aby se nechal od Jana pokřtít. Prorok, křičící jako lev z pouště, náhle sklopil zrak, smotal se do klubíčka a vrní jako koťátko. *Jan se bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe a ty přicházíš ke mně!“* Pokřtí tedy Ježíše, *Beránka, který snímá hříchy světa* a dosvědčuje: *Toto je Syn Boží.*

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

JSME POUTNÍKY NA ZEMI

2. statečně kráčet ku předu

Máme spěchat — Druhá povinnost, kterou máme jakožto cizinci a poutníci na této zemi je, *abychom kráčeli rychlým krokem a do předu*. Do předu pak kráčíme, jestliže se snažíme být lepšími i zbožnějšími, jestliže se přičinujeme, abychom ze svého srdce vyplenili každou zlou náruživost, ano i náklonnost ke zlému jednu po druhé, a naopak své srdce ozdobovali ctnostmi. Jdeme do předu, jestliže se o nás může říci to, co je napsáno o božském Spasiteli: »Prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.« (Lk 2, 52) To však, co nás opravdu k rychlému kroku musí pobádat, je pomyslení, jak krátká a nejistá doba je vyměřena k životu, a ten cíl, jehož máme dosáhnout, jak je vzdálený.

Neboť krátká a nejistá je doba života. Draží křesťané! Pamatujete se na podobenství o pannách moudrých a nemoudrých! Pět panen využilo času, své lampy připravily a naplnily je olejem; druhých pět však připravily své lampy, ale byly váhavé a otálely, aby jich naplnily olejem. A následek toho? Z nenadání přišel ženich, ale zatím co odešly pro olej, byla zavřena brána k hodovní síni a ony zůstaly venku. Volaly sice plačtivým hlasem: »Pane, otevři nám!« ale bylo již pozdě. (Mt 25, 1) – Kéž mají tuto vážnou pravdu na mysli z nás pozemských poutníků ti, kteří svůj návrat, tj. své polepšení, rok od roku odkládají, otálejí se svatou velikonoční zpovědí a oddávají se pošetilé a bláhové naději, že i ve stáří je ještě dost času nastoupit teprve tu cestu k pravé vlasti. Drahy křesťane, víš, že dosáhneš vysokého věku? A třeba bys ho dosáhl, můžeš říci, že ti Pán Bůh dá té milosti, aby tě svedl z cesty bludu a hříchu, té milosti, kterou jsi tak dlouho pohrdal? Dohoníš pak za rok, nebo za měsíc, nebo za den, anebo dokonce v hodině smrti to vše, co jsi zanedbal za 30, 40, 60 let svého života?

Draží křesťané! Snad je to již poslední rok našeho života, tento rok, který jsme započali; použijme tedy každého dne a každé hodiny, abychom konali dobré skutky, zlé náklonnosti odkládali, ve ctnosti prospívali, jinými slovy, abychom kráčeli do předu cestou k nebi, neboť krátká je doba a nejistá hodina, v níž se skončí naše pozemská pouť.

Cesta je dlouhá — Další důvod, proč máme spěchat k svému cíli, je sama vzdálenost toho cíle, že nikdy nemůžeme říci, již jsem blízko svého cíle! Sv. Bernard říká: „Spravedlivý stále lačni a žízni po spravedlnosti, a kdyby žil na věky, věčně bude prahnout po větší dokonalosti. A sám božský Spasitel přikazuje, abychom se snažili vždy být dokonalejšími, když říká: »Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec!« (Mt 5,48) Ale táží se, kdo bude moci někdy říci, nyní jsem dokonalý, svatý a spravedlivý dle vzoru nebeského Otce? Proto praví svatý apoštol: »Vytrvale běžme o závod, který je nám určen.« (Žid 12,1) Svatý apoštol nepraví: »Jděte,« nýbrž řekl: »Běžte!« aby naznačil spěch a úsilí, se kterým máme kráčet cestou k dokonalosti a spravedlnosti.

A teď, draží křesťané! – Zpytujeme své svědomí, tažme se, jak jsme dosud plnili tuto druhou povinnost, jakožto poutníci na této zemi? Dostali jsme se blíže k nebi každým dnem, anebo aspoň po každé svaté zpovědi? Můžeme o sobě vydat svědectví, že každým novým rokem jsme se octli výše na stupni dokonalého a spravedlivého života? Zda jsme na sklonku každého roku bohobojnější, láskyplnější, zdrženlivější, horlivější v dobrém, než na začátku končícího roku? Dobře nám, je-li tomu tak! Ó, pak jsme kráčeli do předu, k nebi a vykonali tuto druhou povinnost, která nám sluší jakožto poutníkům na této zemi.

3. zvolit si řádného vůdce

Pán Ježíš je naším vůdcem — Má-li poutník dospět k svému cíli, musí sobě zvolit řádného průvodce, který by jej varoval před poblouzením a chránil v nenadálém nebezpečí. Když chtěl staříčkový Tobiáš poslat svého syna do daleké ciziny, aby přinesl deset talentů stříbra, jež byl kdysi půjčil vzdálenému příteli, starostlivý otec hledal především dobrého vůdce, jenž by nezkušeného jinocha provázal a na té cestě, aby mu byl nápomocen radou i skutkem. A Tobiáš našel vůdce, že ani lepšího si nemohl přát. Anděl nebeský doprovázel mladého Tobiáše, kolikrát jej zachránil, když byl v nebezpečí života, byl mu záštitou proti satanovým úkladům, vyvolil mu zbožnou nevěstu, vymohl peníze u přítele a konečně šťastně jej dovedl pod otcovskou střechu. (Tob 5, 11).

Jak bychom byli šťastní, kdybychom dostali za vůdce anděla z nebe, jenž by nás vedl skrze ta úskalí a nebezpečí života! — Nuže, klaňme se Božímu milosrdenství! Nebyl to anděl, který se snesl z nebe, aby nám ukázal cestu k pravé vlasti a nás vedl k nebi, nýbrž sám Boží Syn to byl, který se ponížil a stal se služebníkem, aby nám ukázal cestu a nás chránil. Nedávno jsme se mu klaněli, jakožto novorozenému dítěti, a co jsme jej pozdravili, jakožto svého Vykupitele, který přišel z nebe. Můžeme vzpomenout, jak poprvé za nás prolil svou krev, když se podrobil obřadu obřízky a přivolí, aby mu bylo dáno jméno, jež nejlépe vyznačuje budoucí úkol jeho na zemi. »Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš.« (Lk 2, 21) A tento Pán Ježíš, drazí křesťané, je sám našim vůdcem na této pozemské pouti.

Pán Ježíš nejlepším vůdcem. — Svatá Církev nás uvádí do nového roku a připomíná nám jméno Ježíš (3. ledna), které Syn Boží přijal na zemi a představuje nám dítě, jež pro nás svou předrahou krev prolévá a opravdu! – jak jinak by mohl být započat nový rok, ne-li ve jménu Pána Ježíše a pod ochranou Jezulátka? Jméno Ježíš znamená Spasitel, Vysvoboditel — a opravdu Spasitele, Vysvoboditele je nám zapotřebí v těch nesčetných nebezpečích, uprostřed lstivých nepřátel, jež ohrožují náš život. Pán Ježíš sám se nazývá také »Cesta, Pravda a Život« (Jan 14,6) — a nám je zapotřebí takového vůdce, jenž by nám světlem pravdy odkryl bludné cesty, jež nás odvádějí od našeho cíle: je nám zapotřebí vůdce, který by do nás vlil život a sílu, když znaveni klesáme na té cestě k nebi. Pán Ježíš praví: »Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.« (Jan 8,12) — a cílem naší pozemské pouti je patřit a požívat toho světla věčného života.

Následujme ho! — Drazí křesťané! Jestliže nám tedy nebeský Otec dal svého jediného Syna, aby byl v tomto pozemském životě naším vůdcem, pak mějme víru a důvěru v Pána Ježíše a poslouchejme jeho pokynů. Z nebe přišel, zná tedy cestu k nebi; vrátil se do nebe, svou pozemskou poutí, svým životem ukázal, jaké má být i to naše putování, abychom se dostali do nebe; on dále má veškerou moc na nebi i zemi, a proto nás může posílit a bránit v každé bídě a nebezpečí. Pán Ježíš je tedy naším vůdcem k nebi! Pak bude zajisté ten nový rok, který jsme nedávno začali, rokem spásy a bez starosti se jím můžeme vydat na další pout', neboť v Pánu Ježíši a s ním budeme mít vždy svůj cíl před očima, v něm, a s ním budeme kráčet pravou cestou rychle kupředu; ve jménu Pána Ježíše a s ním — pod jeho vedením — nemůže nám nic uškodit, žádný nepřítel nás zničit. Amen.

Z knihy Lidová a praktická kázání.

Ohlášky:

- * Farní ples se letos uskuteční v pátek 19. ledna od 19 h. v Kulturním domě v Hustopečích. Vstupenky se budou prodávat v neděli 7. 1. od 15 do 17 h. na faře v Hustopečích. Cena je 300,- Kč.
- * Ve středu po mši svaté bude náboženské vzdělávání pro dospělé v Čermotíně v sakristii kostela.

Úmysly Apoštolátu modlitby na měsíc leden:

Úmysl papeže: Za dar rozmanitosti v církvi

Modleme se, aby křesťanská společenství s pomocí Ducha Svatého v rozmanitosti charizmat rozpoznala své obdarování a v různosti liturgických tradic uvnitř katolické církve objevila své bohatství.

Národní úmysl: Za studenty

Modleme se, aby studenti dobře využívali čas k prohlubování poznání i k rozvoji svěřených darů.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 7. 1. do 14. 1. 2024

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Křtu Páně 7. 1. Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živou a † rodinu Bubíkovu a Vyškovskou s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie a uzdravení nemocné osoby
	Černotín	9:30	Za † P. Františka Beníčka, živé a † kněze farnosti
	Bělotín	11:00	Za † P. Františka Beníčka a za živé a † kněze působící v Bělotíně
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 8. 1. <i>sv. Severin</i>	Heřmanice	17:30	
Úterý 9. 1. <i>sv. Julián</i>	Hustopeče	7:00	Za Zdeňka Krále a jeho rodiče
Středa 10. 1. <i>sv. Agathon (Dobromil)</i>	Černotín	16:30	Za † Františku Kellarovu, manžela, syny, dvo a živou a † rodinu Kellarovu a Mičunkovu
Čtvrtek 11. 1. <i>ct. Marie Elekta</i>	Bělotín	16:30	Na úmysl dárce
Pátek 12. 1. <i>sv. Probus (Pravoslav)</i>	Hustopeče	16:30	Za Ladislava, Jaroslava, Karla a manželku, živou a † rodinu Davidovu a dvo
Sobota 13. 1. <i>sv. Hilarius z Poitiers</i>	Černotín	16:30	Za rodiče Šnejdrovy a živou rodinu
2. neděle v mezidobí 14. 1.	Hustopeče	8:00	Za † Květoslavu Filkovou, bratra Miroslava, živou a † rodinu a dvo
	Špičky	9:30	Za † rodinu Krukowskich, dvo a † přítelkyně Jiřinu, Alenku, Marušku
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: 733 741 614
E-mail: fahustopecenb@ado.cz
<https://www.ihustopece.cz/farnost/>